

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 16.05.2019. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 16. маја 2019. године**

Председник већа: 16.05.2019. година, 14,37 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељење за ратне злочине К-По₂ број 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије КТО број 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић.

- оптужени Милидраговић Недељко,
- оптужени Голијанин Алекса,
- оптужени Батиница Миливоје,
- оптужени Дачевић Александар,
- оптужени Милетић Бора,
- оптужени Петровић Јован,
- оптужени Паровић Драгомир,
- оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

- за оптуженог Недељка Милидраговића адвокат Александар Лазаревић,
- за оптуженог Алексу Голијанина адвокат Горан Петронијевић,
- за оптуженог Миливоја Батиницу, адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић.
- за оптуженог Александра Дачевића, адвокат Марко Миловић,
- за оптуженог Бору Милетића, адвокат Рајко Јелушић,
- за оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић,
- за оптуженог Драгомира Паровића, адвокат Владан Стефановић,
- за оптуженог Видослава Васића, адвокат Томислав Вишњић.

Приступили сведоци Вељко Будимир, Златко Бошкић.

Присутан пуномоћник оштећених Хајрије Орић и Јасмине Орић Хусеиновић адвокат Марина Кљаић по пуномоћју у спису.

Није приступио сведок Томислав Ковач.

Дана 16.05.2019. године контактирао је Службу за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима и обавестио је Службу да је спречен да се одазове позиву суда за данашњи главни претрес, јер се тренутно налази ван Београда, а претходног је дана од супруге обавештен да је достављен позив за главни претрес. Изјавио је да ће се одазвати позиву суда и замолио је да о следећем термину главног претреса буде обавештен телефоном, а како је све констатовано у службеној белешци Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима СПП-По2 32/2019 од 16.05.2019. године.

У публици су присутна лица: Авдић Реина, Бегић Нина, Беговић Нура, Ћатић Хајра, Дамјановић Александар, Ђикановић Виолета, Диковић Јелена, Хацибулић Рефија, Хотић Када, Коларић Јована, Козловачки Драган, Мушановић Мерис, Мустафић Нура, Пантовић Гојко, Перић Срето, Ризвановић Кадефа, Росић Милка, Селимовић Сувада, Урошевић Милош, Зајовић Станиславка.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Да ли сте сагласни да главни претрес одржимо?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на сагласан предлог странака, главни претрес **ОДРЖИ.**

НАСТАВЉА СЕ главни претрес прекинут дана 09.04.2019. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока **Вељка Будимира.**

Позваћете сведока Вељка Будимира.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ВЕЉКА БУДИМИРА

Председник већа: Даћете ми само личну карту сведока.

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПС Сопот дана 18.02.2013. године под редним бројем 004262247.

Сведок Вељко Будимир, ЈМБГ 2309968161944, рођен дана 23.09.1968. године.

Реците ми, где сте рођени?

Сведок Вељко Будимир: Слабиња, село Слабиња, Босанска Дубица.

Председник већа: Село Слабиње?

Сведок Вељко Будимир: Слабиња.

Председник већа: Слабиња, општина?

Сведок Вељко Будимир: Садашња Козарска Дубица.

Председник већа: Козарска Дубица. Од оца Раденка, је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Од оца Ранка.

Председник већа: Ранка, да. По занимању сте возач. Са пребивалиштем?

Сведок Вељко Будимир: Сопот, Кнеза Милоша 174-а.

Председник већа: Добро. Да ли познајете овде присутне оптужене? Они се налазе иза Вас. Можете се окренути – Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић и Видослав Васић.

Сведок Вељко Будимир: Ја Милидраговића, „Легу“ познајем само.

Председник већа: Милидраговића званог „Лега“?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Остале не?

Сведок Вељко Будимир: Не. По рекли сте други, ко је други?

Председник већа: Алекса Голијанин.

Сведок Вељко Будимир: Сећам се њега да је био горе, али...

Председник већа: Њега се сећате?

Сведок Вељко Будимир: Да, да, по имену.

Председник већа: Добро. Само по имену. Да ли сте са оптуженим Недељком Милидраговићем у сродству или у завади?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Од оптужених познаје једино оптуженог Недељка Милидраговића, није у сродству, није у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања, којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука суда?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Обзиром да се први пут испитујете, дужни сте да положите заклетву. Да ли се заклињете да ћете пред судом говорити истину и да нећете ништа прећутати од онога што Вам је познато, да ли се заклињете својом чашћу?

Сведок Вељко Будимир: Заклињем се, да.

Председник већа: Сведок упозорен и поучен на основу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Ви сте предложени од стране браниоца оптуженог да будете испитани у овом поступку на околности дешавања односно кривичних дела која се оптуженима стављају на терет. Да ли Вам је јасно зашто сте Ви позвани?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Ко Вам је објаснио?

Сведок Вељко Будимир: Адвокат оптуженог.

Председник већа: Адвокат Вам је објаснио. Изволите, можете у Вашем неометаном излагању да изнесете оно што Ви сматрате да је неопходно, а након тога, биће Вам постављена питања.

Сведок Вељко Будимир: Шта да изнесем, госпођо судија?

Председник већа: Добро. Шта Вам је познато о дешавањима испред Хангара „Кравица“, односно дешавања 14. јула 1995. године. Где сте се тада налазили, да ли сте били тада војно ангажовани, којим јединицама сте припадали, односно чији сте били припадник, да ли Вам је познато, шта се дешавало у местима Поточаре, у месту Кравица и које су Вам активности познате Специјалног одреда Јахорина? Да ли сте били њихов припадник и да ли су Вам познате неке њихове активности? Изволите.

Сведок Вељко Будимир: Мобилисан сам и био сам припадник њихов.

Председник већа: Добро. Зашто ме онда питате шта да говорите?

Сведок Вељко Будимир: Па, одакле, шта да кажем.

Председник већа: Ја сам Вас питала да ли знате зашто сте позвани, а Ви сте рекли да знате.

Сведок Вељко Будимир: Да, да, нисам Вас разумео.

Председник већа: И зато сам Вам рекла, изволите.

Сведок Вељко Будимир: Па, ништа, ја сам мобилисан од стране сопотске полиције, одведен у полицију. Прослеђени смо тамо преко Зворника на Јахорину, обука и. Међутим, ми смо били као механичари, ја и брат, већином, то сви знају, оправљали смо и приватна и службена возила и тако да нисам баш много ни упућен у дешавања и рад јединице и тако.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Ево, изјасните се, тога дана 13.-14. јула, 10., 11., 12., 13., 14. јула, да ли се сећате, шта сте радили?

Сведок Вељко Будимир: Па, сећам се, колико сећам се, пре двадесет четири године, то је било, госпођо.

Председник већа: Добро, оно чега се сећате.

Сведок Вељко Будимир: Па, сећам се да смо одозго кренули. Не знам колико треба да будем опширан у тој причи, да смо довежени аутобусима доле.

Председник већа: Све чега се сећате.

Сведок Вељко Будимир: Да. 11. смо кренули са Јахорине. Стигли смо у Бјеловац, преноћили. 12. Петровдан, био је, требало је да се улази у Поточаре, у Сребреницу. Тога се сећам. Магла је била нека, наш деминер, сећам се да је, ту смо ми били сви испред оног пункта УНПРОФОР-а, наш деминер сећам се да је настрадао, стао је на своју мину и тако.

Председник већа: Добро .

Сведок Вељко Будимир: Можда је боље да Ви поставите нека конкретна питања, него ја.

Председник већа: Најпре ће Вам постављати браниоци. Да ли имате још нешто да кажете у вези тих дешавања? Ви само говорите први дан када сте сишли у Поточаре. Даље, шта се дешавало даље?

Сведок Вељко Будимир: Даље? Даље онај..., ми смо, ту смо били одређени за обезбјеђење УНПРОФОР-а, нас пар одредио је командант. Чули смо да је неки настрадао, шта ја знам, један, два УНПРОФОР-ца, дан, дав раније, да не би се десило нешто, нека експесна ситуација. Одабрао је нас физичко мало веће, јаче. Ту смо ми остали на том пункту. Ту је било неко возило, транспортер, који смо ми за потребе наше јединице запленили. Одвезли смо у Зворник у бригаду. Следећи дан се вратили, други, поправљали, одвезли други. Ето, то је укратко моја задужења која су била, шта сам ја радио тамо.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Значи, ја нисам носио, улазио, да кажем, у Сребреницу са јединицом.

Председник већа: Добро. Да ли сте тих дана ишли још негде?

Сведок Вељко Будимир: Не, осим вожења тих возила, не.

Председник већа: Где сте возили возила?

Сведок Вељко Будимир: Први смо одвезли у Зворник, други у Јању.

Председник већа: Када сте возили у Зворник? Ето то нам реците. Изјасните се, када већ говорите о томе, када сте одвезли у Зворник, када сте одвезли у Јању, са ким сте били?

Сведок Вељко Будимир: Значи, 12. смо ушли, 12. увече смо одвезли тога први транспортер.

Председник већа: Ко је одвезао?

Сведок Вељко Будимир: Ја, мој брат, Милидраговић у пратњи и његов кум је био, у пратњи нама, транспортера.

Председник већа: Добро, изјасните се детаљно, ето, око тог одвожења возила, када сте отишли, када сте се вратили, где сте даље боравили када сте се вратили, сви, Ви и ова лица која помињете?

Сведок Вељко Будимир: Треба се тога сада сетити. Хајде да кренемо, значи...

Председник већа: Ваш брат је Бошко Будимир, је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Који је већ испитан у овом поступку.

Сведок Вељко Будимир: Да, он се много боље сећа од мене, али ја сам имао проблем са заборавношћу.

Председник већа: Није се ни он баш тако сећао.

Сведок Вељко Будимир: Двадесет четири године је, госпођо. Али у односу на мене, он се много добро сећа свега. Не мислим тога догађаја, него иначе овако, заједно живимо, па.

Председник већа: Добро, ево изволите колико, чињенице којих се сећате Ви те чињенице изнесите.

Сведок Вељко Будимир: Значи 12. смо ми ушли у те Поточаре, пошто ја у Сребреници нисам ни био, ево рецимо први дан. Увече смо то возило било је оспособљено, било је исправно. Одвезли смо преко тамо, терали смо значи предвече, поред неке реке, ја мислим, то се зове Дрињача, како, не знам ни ја. Ишли смо са Милидраговићем, са његовим кумом. Ја и брат смо то возили. На пола има нека кафана. Ту смо негде стали, одморили, шта ја знам, нешто. То је све ноћу било, верујте, кроз неке шуметине, то су неки јарци. Ја сам ту само тада прошао у животу. Стигли смо негде у Зворник око поноћи, тако негде. Нико од нас није имао сат, верујте, ја нисам имао сат тамо. За сате не могу да Вам гарантујем. Оставили смо то испред СУП-а у Зворнику, отишли смо са тим службеним возилом које смо имали, које нам је било у пратњи, код Милидраговића преноћили. Ујутру смо устали, он скувао кафу, нисмо рано тако ни устали, негде око девет, вратили се горе. Наређење је било да има тамо, гранатирано још неких, пар тих транспортера.

Председник већа: Са ким сте се вратили? Ето, одмах се изјасните.

Сведок Вељко Будимир: Са Милидраговићем и са његовим кумом ја мислим тамо тај, који је, који нам је био у пратњи. Они су нам и били у пратњи, када смо одлазили.

Председник већа: Да ли се сећате, колико је било сати када сте се вратили и који је то био датум?

Сведок Вељко Будимир: Значи 12. смо кренули и стигли смо доле 12. око поноћи; 13. смо већ били горе око подне, пре подне смо били већ у Бјеловцу. И одмах смо добили наређење да има још неких тамо, погођена возила, да пробамо да оспособимо неки још.

Председник већа: Дакле, то је било 13.?

Сведок Вељко Будимир: 12. смо значи одвезли, први, увече доле. Преноћили, 13. се враћамо и 13. оспособљавамо други.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: И, даље шта чините?

Сведок Вељко Будимир: Тај други смо скоро читав дан, било је њих више, тај други смо скоро читав дан оспособљавали. Пресечена су била црева од горива,

погођен, гранатиран, гусеница је била отишла, мучили смо се. Нисмо имали баш неког правог алата за то. Доносио нам је, „Лега“ нам је доносио и командант Јевић је долазио у обилазак нама. Доносили су неке делове. Не знам где су они то налазили, да ми скрпимо некако то возило. И онда смо негде, па скоро пред вече, сећам се да је било, отишли смо, отишли смо, овај, у Бјеловац, где нам је била база, насули гориво и поново истим путем смо, истим путем, ја и брат и „Лега“ и његов кум, опет тим лошим путем поред те реке тамо, Дрине, Зворник и у Јању тај други смо оставили у команди Специјалне полиције, била је доле у Јањи. Ту смо други оставили.

Председник већа: Ако сам Вас добро разумела, Ви тврдите да сте у Јању кренули 13. увече?

Сведок Вељко Будимир: Да, ако се ја добро сећам, јесте, 13. увече, дан за даном. Данас смо терали један, сутра смо терали други.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Е тако. Не знам шта још да кажем.

Председник већа: Чег се још сећате?

Сведок Вељко Будимир: Па, ништа. У Јањи смо то оставили тај, вратили се, вратили смо се поново горе за јединицу. Онда смо следећи дан ишли горе са џипом нас враћали, јер јединица није била ту, враћали нас за Јахорину и то је то.

Председник већа: Добро. Да ли сте ишли још негде?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Шта се даље дешавало?

Сведок Вељко Будимир: Ништа. Ми смо се вратили, после тога, вратили смо се на Јахорину. Онда је била нека акција, нешто, Трново, тамо, вамо и прекоманда нам била за, после неког времена, за Јању.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви тврдите, у Јању сте кренули у вечерњим сатима, Ви, Ваш брат и Недељко Милидраговић?

Сведок Вељко Будимир: И његов кум у пратњи.

Председник већа: 13. јула?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: И вратили сте се из Јање?

Сведок Вељко Будимир: 14., сутрадан ујутру.

Председник већа: Сутрадан ујутру?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Добро. Када сте се вратили 14., сутрадан ујутру, шта сте радили, где сте се вратили?

Сведок Вељко Будимир: Вратили смо се у, где смо били смештени, у Бјеловац.

Председник већа: Сви, и Ви и Ваш брат и Недељко Милидраговић, оптужени?

Сведок Вељко Будимир: Да, да.

Председник већа: И добро. Када сте стигли, да ли се сећате?

Сведок Вељко Будимир: Па, негде око подне, негде, тако, пошто смо кренули доле око десет, можда између подне и два сата, тако ето отприлике.

Председник већа: Око подне 14. сте стигли у Бјеловац из Јање?

Сведок Вељко Будимир: Да

Председник већа: Добро. Даље, шта се дешавало, након што сте дошли, да ли сте све време остали ту у тој школи у Бјеловцу или сте даље наставили негде пут?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, нас су после са ципом полицијским одвезли и вратили нас горе за Јахорину.

Председник већа: Истог тог дана, 14.?

Сведок Вељко Будимир: Да, да.

Председник већа: Добро. У колико сати сте се вратили на Јахорину?

Сведок Вељко Будимир: Па, дању смо кренули, дању смо стигли горе. Сада ето.

Председник већа: Ви кажете, око поднева сте 14. дошли из Јање у Бјеловац?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: И?

Сведок Вељко Будимир: Па, после неких сат, два, ципом су нас враћали горе.

Председник већа: Да ли сте ту затекли војску када сте се вратили?

Сведок Вељко Будимир: Не, није била, јединица није била ту.

Председник већа: И вратили сте се на Јахорину. Наведите тачно ко?

Сведок Вељко Будимир: Молим, нисам Вас чуо?

Председник већа: Ко се тачно вратио на Јахорину, наведите?

Сведок Вељко Будимир: Ја и брат смо се вратили на Јахорину и возач, не знам ко је био тамо.

Председник већа: А Недељко, оптужени Недељко Милидраговић?

Сведок Вељко Будимир: Јесте, јесте, јесте, сећам се тога, јесте, сећам се нечета, јесте, и он је био са нама.

Председник већа: И он је био са Вама?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Којим возилом сте се вратили?

Сведок Вељко Будимир: Службени цип неки је био ја мислим.

Председник већа: Сви сте били у истом возилу?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Пинцгауер онај, чини ми се, да.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите у неометаном излагању?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Немате. Ово је доказни предлог браниоца адвоката Александра Лазаревића. Изволите, браниоче, да ли имате питања за овог сведока?

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала најлепше, врло мало. Сведоче, поставићу Вам само пар питања, да би неке ствари само, да кажем, мало биле јасније. Ви нам рекосте како се кретало то, Ваши ти догађаји. Тај дан, први дан када кажете да сте дошли, Ви сте по Вашем сведочењу, ја сам то пратио, то је био 12., кажете, ушли сте тада. Да ли сте тог дана када сте ушли, колико је отприлике било, које је то доба било у времену?

Сведок Вељко Будимир: Ми смо ту стигли рано, магла је била, магла је, ништа се видело није. Али негде око подне, магла се много задржала значи, верујте, то је било цели.

Адвокат Александар Лазаревић: Ви сте нам такође рекли да је тад том приликом када сте Ви ушли, да је тада погинуо неки деминер. Је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Ујутру, ујутру када смо ми чекали да уђемо, да.

Адвокат Александар Лазаревић: Дакле, то је тај дан?

Сведок Вељко Будимир: То је тај дан.

Адвокат Александар Лазаревић: Када сте Ви ушли?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: То је када је и деминер погинуо.

Сведок Вељко Будимир: Тачно, сећам се тог догађаја.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Сада само још мало да то елаборирамо. Ту где сте ушли, колико је то далеко од моста који раздваја, ако ту има река, колико је то далеко отприлике ту где сте стали, где је био тај пункт?

Сведок Вељко Будимир: Пункт је био на самом улазу у Поточаре доле, тај пункт УНПРОФОР-а, где је имало нешто привремену, неку базу и то.

Адвокат Александар Лазаревић: Да, разумем. Али Ви знате, питаћу Вас, да ли ту има нека речица па се пређе мост или?

Сведок Вељко Будимир: Верујте да се не сећам тога.

Адвокат Александар Лазаревић: Не сећате се.

Сведок Вељко Будимир: Верујте.

Адвокат Александар Лазаревић: Немојте умарати се. Не морате свакако говорити оно што се не сећате.

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: И кажите ми, ту на том пункту, кажете то је био пункт који су држали Холанђани, је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Кажите ми, да ли је било некаквих дејстава непријатељских, пуцања, борби између вас и припадника холандског батаљона који су били на том пункту?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, ми смо у супер односима били. Тада оно када се магла повукла, страшна је била врућина, ми смо носили панцире. Они су нам, сећам се, давали су неке оне своје оброке, када се то отвори, сваки је имао неку кесицу са неким соком, са водом. Хвалили су се колико склекова раде за једно пиво, сећам се баш тога, да, момци.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. И кажите ми, у односу на тај пункт о коме смо управо сада говорили, где се налазило то оклопно возило о коме говорите?

Сведок Вељко Будимир: На самом улазу пункт.

Адвокат Александар Лазаревић: Дакле, можете ли рећи, које је боје било то оклопно возило?

Сведок Вељко Будимир: Па, оно, како бих рекао, војничко, СМБ.

Адвокат Александар Лазаревић: Добро, а кажите ми сада још једну ствар. То возило које сте, кажете, шта је било проблем, јел био проблем да се оно упали?

Сведок Вељко Будимир: Тај први не, тај први је био исправан све.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. И кажете даље тог дана, то возило сте одвезли, рекли сте тачно којим путем сте ишли и одвезли сте га, кажете, у Зворник.

Сведок Вељко Будимир: У полицију, испред полиције у Зворник.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Тиме смо, да кажем, први дан. И кажете, ту сте преноћили.

Сведок Вељко Будимир: Код Милидраговића, код „Леге“ смо отишли кући, преноћили.

Адвокат Александар Лазаревић: Где се налази у односу на ту Полицијску станицу, о којој сте говорили?

Сведок Вељко Будимир: Ноћу смо ми ишли. Ја сам тада био, ја од тада никада нисам више ни био у Зворнику. Значи ноћу, он нас је одвезао ноћу. Мало је нека низбрлица била ту нека, чини ми се, не знам, верујте ми, не могу то да одредим.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Ви сте нам рекли већ да сте сутрадан отерали и то друго возило.

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Кажите ми, то друго возило, где се оно налазило, ако узмете у обзир сада да је то прво возило било на самом пункту, где је било то друго возило, физички, колико далеко, у ком правцу?

Сведок Вељко Будимир: Било је негде у граду, у Сребреници тамо. Било је ту неких рпа, оних хрпа, ово, оно, вероватно су ту били ови скупљени ови Муслимани, по тим грдним ту баченим стварима. Ту је ваљда њих обезбеђивало или шта ја знам шта је ту било. Е ту се налазила та, више је ту било тих возила.

Адвокат Александар Лазаревић: Је ли то било у односу на...? Ми говоримо прво ово возило и говоримо о пункту. Али сада Вас питам за холандску базу.

Сведок Вељко Будимир: Од базе, база је била значи на улазу, када прођете Поточаре, па је била база, па је Сребреница, значи. То је било иза, како да кажем, иза базе у граду, у граду.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. И кажите ми, рекли сте шта је био проблем, да је било на том возилу да су била...

Сведок Вељко Будимир: Покрадена нафта, сасечена црева.

Адвокат Александар Лазаревић: И да су биле покидане гусенице, тако сте рекли. Кажите ми, знате ли одакле су донета та средства?

Председник већа: Браниоче, да ли мислите да је то битно питање?

Адвокат Александар Лазаревић: Па, знате, шта, ја третирам сведочења...

Председник већа: За утврђивање релевантних чињеница?

Адвокат Александар Лазаревић: Наравно. Ако Ви сматрате, али у сваком случају хтео сам...

Сведок Вељко Будимир: Доносио нам је, „Лега“ нам је доносио и командант је био једном са њим.

Председник већа: Ја сам пустила два питања, да бих видела у ком смеру, које чињенице хоћете...

Сведок Вељко Будимир: Јер ми нисмо имали делове. Нешто је било на тим возилима.

Председник већа: Само моменат. Које чињенице желите да се утврде, али мислим да није неопходно, тако да не морате да одговорите на ово питање. Можете даље Ваше питање.

Адвокат Александар Лазаревић: Ако ја само могу да кажем једну ствар у вези са овим. Догађаји имају одређени след.

Председник већа: Добро.

Адвокат Александар Лазаревић: Многи сведоци говоре о разним догађајима. Упоредити сведочења сведока, може да буде од значаја за утврђивање кредибилитета. Чак и када се ради о догађајима који претходе ноћи 13. јула на 14. То је разлог мојих питања, ако мислите да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Александар Лазаревић: Ето, ја ћу наставити, наравно, са догађајима који следе. Следеће, рекли сте нам, наравно, да идете поново, то је следећи дан, то је 13., да Ви одлазите. Дакле, рекосте нам, идете истим путем.

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: Кажите ми, да ли се ту негде заустављате?

Сведок Вељко Будимир: Јесмо, јесмо, „Лега“ је имао неког познаника тамо у кафани, ту смо стали, добили пиће, окрепили се, одморили мало. Негде отприлике, то је на пола пута негде.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Кажите ми, то где сте се зауставили, да ли се сећате можда, имена тог човека или шта је тај човек радио, ко је то?

Сведок Вељко Будимир: Не, знам да је била кафана. Ту је био власник кафане, колико се ја сећам.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала, то нам помаже, надам се. И ту сте, шта, када сте стали ту, попили пиће, колико сте се задржали?

Сведок Вељко Будимир: Па, ето кажем, пола сата, одморили смо се.

Адвокат Александар Лазаревић: И продужили сте даље. Да бисте стигли до Јање, од тог места где сте се задржали, куда сте пролазили?

Сведок Вељко Будимир: Кажем, то је ја не знам како се зове тај део пута, то је негде поред Дрине, то је нешто, неки шумски пут. То није био пут нормални, то је било поред саме реке, то је нешто било катастрофа проћи тим путем.

Адвокат Александар Лазаревић: У реду. Само још једно питање у вези са тим. Када кажете дошли сте до Јање, да ли је била у Јањи било каква особа којој је тај транспортер који сте довели, предат?

Сведок Вељко Будимир: Па, Милидраговић је тамо предавао, ја сам свој.

Адвокат Александар Лазаревић: А шта је то било у Јањи? Зашто баш у Јањи?

Сведок Вељко Будимир: Па, била је база полиције на реци баш, лепо је била тамо.

Адвокат Александар Лазаревић: И ако сам ја пратио оно како Вас је суд питао и како сте Ви сведочили, Ви сте сутрадан, 14. рекли сте негде око подне, се вратили у Бјеловац?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Адвокат Александар Лазаревић: И након тога, кажете, возе Вас на Јахорину, вас прате. Кажите ми, за све то време, док сте били, значи од првог тог дана када сте допутовали, па док се нисте вратили, да ли сте у било ком тренутку Ви и Ваш брат, били распоређени уз неку путну комуникацију?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, не.

Адвокат Александар Лазаревић: Да ли сте имали било каквог додира Ви или Ваш брат, схватио сам да сте били заједно, са ратним заробљеницима?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, не.

Адвокат Александар Лазаревић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања? Да ли оптужени Недељко Милидраговић има питања за овог сведока? Изволите, Милидраговићу, изјасните се. Немате питања. Добро, да ли неко од осталих бранилаца има питања за овог сведока? Да ли тужилац има питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Имам питања, поштовани суде. Хвала Вам.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, да ли је још неко био са Вама, од Ваше породице доведен на Јахорину?

Сведок Вељко Будимир: Не, само ја и брат. Покупљени смо ја и брат и отац, ако мислите на то, али је полиција рекла, један може да се врати кући. Нормално, пустили смо оца да се врати кући. Значи, у Сопот, Станица полиције је рекла, један може да се врати кући, када је била мобилизација, купљење.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, овај, тај задатак који Вам је, ко Вам је издао задатак тог 13. јула, да возите транспортер? Реците још једанпут, нисам разумео. Поменули сте Јевића, а поменули сте и „Легу“, односно Недељка Милидраговића. Сада мени није јасно, ко Вам је наредио да се то тако уради?

Сведок Вељко Будимир: Е сада треба то да се присетим. Ја сам примао наређења и од једног и од другог. Али, „Лега“ је, „Лега“ је нама, командант је рекао, значи, командант је рекао да идемо по тај други, сећам се, Јевић. Ја мислим да је Јевић, немојте ме баш држати за реч. Много је времена прошло.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И рекао је, када да идете по тај транспортер.

Сведок Вељко Будимир: По други?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Вељко Будимир: Чим смо дошли тамо, ми смо се окрепили. Сећам се нека јаја су нам пржили, баш, спремили и одмах смо отишли са неким камиончићем. Нисмо ми имали тамо возила неких, ТАМ мали камион, са њим смо отишли горе да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И када је, Ви сте рекли нешто, увече чини ми се или тако нешто?

Сведок Вељко Будимир: Не, преко дана смо отишли, када смо се вратили, да оправљамо тај други. Оправљали смо га до увече, скоро,

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И када треба да идете по задатку следећем? Значи, рекли сте нешто да сте увече морали да идете то да обавите, је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Господине...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ја Вас питам, не знам, питам само.

Сведок Вељко Будимир: Нисте добро разумели, значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам, па зато и покушавам да појасним.

Сведок Вељко Будимир: Значи, ја сам, стигли смо горе око пре подне, око поднева, нико није имао сат.

Председник већа: Само моменат. Ја сам Вас питала два пута мало пре, када сте кренули за Јању, рекли сте у вечерњим сатима.

Сведок Вељко Будимир: У вечерњим сатима, тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Знате зашто?

Председник већа: И да сте се вратили сутрадан у Бјеловац по подне, око поднева, дана 14., око поднева.

Сведок Вељко Будимир: Тачно тако.

Председник већа: Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Знате зашто Вас то питам, зато што је Ваш брат изјавио нешто друго и рекао је да је командант Душко Јевић наредио да ујутру одете у Јању, па само хоћу да ускладим те.

Председник већа: Ево, предочићемо, то је задатак суда, имамо пред собом транскрипт. Ваш брат Бошко Будимир је на претходном претресу када је испитан, изјавио на питање суда, да сте ви устали у 7 сати ујутру. На моје питање као председника већа, да ли је тада видео испред школе или ту у близини оптуженог Недељка Милидраговића, он каже: „У 7 не ујутру, тако рано, али знам око 9 до 10 сати, да је био ту“. Дакле, да је око 11 сати да је донео нафту и да сте након тога, кренули за Јању и да сте, се на питање, „14. сте стигли у Јању, у колико сати?“, „Подне је било“. Дакле, он тврди да је то био 14. и да сте ви 14. око поднева...

Сведок Вељко Будимир: Значи, ја...

Председник већа: Само моменат.

Сведок Вељко Будимир: У реду.

Председник већа: Ујутру кренули за Јању, да сте тамо стигли, да сте спавали тамо и да сте сутрадан кренули у 12 сати из Зворника. Дакле, Ви се разликујете у исказима за један дан. Па сада, реците нам, шта је тачно? Ово што је рекао Ваш брат или ово што говорите сада Ви?

Сведок Вељко Будимир: Госпођо, ја чега се сећам, значи знам да је био улазак ујутру на Петровдан.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Тога се сећам, Срби смо, знамо сви када је, прича се када је који светац. На Петровдан увече смо отерали тај први.

Председник већа: Не, ја Вас питам за Јању. Дакле, други...

Сведок Вељко Будимир: Други, значи следећи дан.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Смо терали други.

Председник већа: Дакле, тачно је ово што Ви кажете? Ја Вас само питам да се изјасните, пошто се разликују ваши искази.

Сведок Вељко Будимир: Ја се сећам тога, ја не знам шта је он рекао.

Председник већа: Само моменат. Ваш брат је био јасан и децидан, више пута сам га питала. Рекао је да сте кренули око 11 часова, да је тада дошао Недељко Милидраговић, око 10, 9-10 сати, да сте око 11 кренули, да сте око подне били у Јањи дана 14., Ви сада тврдите да сте се вратили 14.

Сведок Вељко Будимир: Ја се сећам да смо ишли дан за даном, госпођо.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Данас један, сутра други.

Председник већа: Добро, изволите даље питања, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, где сте преспавали ноћ 13./14.?

Сведок Вељко Будимир: Код, када смо остаавили први транспортер, преспавали смо код „Леге“ у кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 13./14.?

Сведок Вељко Будимир: Немојте ме држати за реч, ја значи знам први транспортер.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, значи дан када сте требали да отерате транспортер?

Сведок Вељко Будимир: Преноћили смо код њега и вратили се горе у базу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте били у Зворнику?

Сведок Вељко Будимир: Па, Милидраговића је кућа у Зворнику.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, зато Вас и питам. И преспавали сте, где?

Сведок Вељко Будимир: Код њега у кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када је та онда, та ноћ у кафани то када сте ишли, када је то било?

Сведок Вељко Будимир: То је када смо долазили, господине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, па ја само питам, немојте, ја само покушавам себи да појасним. Ви знате шта је било, ја не знам.

Сведок Вељко Будимир: Нисмо ми спавали у кафани. Ми смо стали на пола сата, попили пиће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, само питам то када сте били, нисам рекао да сте спавали.

Сведок Вељко Будимир: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми само онда, овај, ко је још био ту? Поменули сте, ко је био код господина Милидраговића у кући још?

Сведок Вељко Будимир: Није нико, нас два смо преспавали и он. Ваљда му је била и жена, ја је нисам упознао тада, разумете. Ми смо касно дошли код њега и...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, да ли је била жена или није?

Сведок Вељко Будимир: Не, па ја не знам, немојте ме држати за реч. Ваљда је била жена, сада ја.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не знам.

Сведок Вељко Будимир: Па, не знам ни ја, господине. Ја је видео нисам тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, овај, која сте чета били, који вод?

Сведок Вељко Будимир: Ако се ја добро сећам, прва чета, други вод.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, и ко Вам је био командант?

Сведок Вељко Будимир: Душко Јевић, командант је целе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, вода?

Сведок Вељко Будимир: Иконић, Иконић, ја мислим да је Горан, леп дечко, крупан, спортиста мислим да је био, висок, Иконић, Иконић, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, немам више питања.

Председник већа: Немате других питања. Добро, дакле, Ваш командир вода је био?

Сведок Вељко Будимир: Обучавао ме Иконић.

Председник већа: Ко је био командир вода, не питам ко је обучавао?

Сведок Вељко Будимир: Ја у те војне формације, госпођо, ми смо били мобилисани.

Председник већа: Добро, ко Вам је наређивао, ко је био Ваш старешина, чије сте ви задатке извршавали?

Сведок Вељко Будимир: Ко год каже. Ми смо тамо били одведени као заробљеници, разумете.

Председник већа: Само моменат. Ви нисте били смештени у просторију и третирани као затвореници.

Сведок Вељко Будимир: Нисмо.

Председник већа: Него сте третирани од стране ваших војних старешина као војници. Послали су вас на задатке.

Сведок Вељко Будимир: Тачно.

Председник већа: Ја Вас питам, јасно и одређено, чије сте наредбе извршавали?

Сведок Вељко Будимир: Ко год каже, ко год каже, разумете ме. Обуку нам је проводио...

Председник већа: Не питам за обуку, питам ко Вам је био старешина, непосредни Ваш старешина?

Сведок Вељко Будимир: Нисмо ми то тако.

Председник већа: Да ли сте Ви служили војску?

Сведок Вељко Будимир: Јесам.

Председник већа: Знате шта значи...

Сведок Вељко Будимир: Али тада то није исто...

Председник већа: Само моменат. Знате шта значи старешина?

Сведок Вељко Будимир: Знам. У војсци се то...

Председник већа: Ко Вам је тада био старешина?

Сведок Вељко Будимир: У војсци се то тачно зна, ко вам је капетан, ко вам је десетар, ко вам је водник.

Председник већа: Ово је била војска, ја претпостављам.

Сведок Вељко Будимир: Ово је била полиција, али то тако горе је било, горе је њих било много. Нисмо ми тако лепо се провели горе, госпођо.

Председник већа: Полиција која је у том периоду извршавала војне задатке, је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Тачно. Није то било баш тако устројено као. Сви су се они драли на војску горе, на. Ми смо били буквално заробљени.

Председник већа: Молим Вас, немојте тако.

Сведок Вељко Будимир: Немојте ме одређивати да ја сада кажем...

Председник већа: Без обзира што Вам је јасно да нисам служила војску, немојте тако да одговарате. Да је тако, онда би био општи хаос и не би се знало ни где ко иде. Зашто сте отишли, рецимо, у школу у Бјеловац?

Сведок Вељко Будимир: Зато што су нас одвезли тамо.

Председник већа: Да ли вам је неко наредио, да ли сте чули да неко постројава војску и каже, иде се ту и ту?

Сведок Вељко Будимир: Ми смо били горе смештени у хотелу. Наредба, виче се, идемо у аутобус, узимајте опрему. Нико мени није децидно рекао...

Председник већа: Само моменат. Не чују оптужени. Уђите у судницу уколико не чујете.

Радник судске страже: Не ради се о томе нешто микрофон, ево пали, гаси се, пали се, гаси се, види се.

Сведок Вељко Будимир: Ја ништа нисам дирао.

Председник већа: А то. Па може сведок да стане поред неког другог микрофона, не мора режија да поправља. Уколико поправља технику проћи ће нам доста времена. Је л` може тај? Можете прећи тамо и изјаснити се на питања. Добро.

Сведок Вељко Будимир: Сада ради. Да се вратим?

Председник већа: Можете се вратити.

Дакле, реците нам ко је издавао команде? Ко је Вама, тада кажете да сте одведени и да сте тада ангажовани, да сте били распоређени у Специјални одред полиције Јахорина, ко Вам је тада издавао наређења? Вама лично.

Сведок Вељко Будимир: Мени лично. Значи тада је било, како ја видим и како ја знам и како је било, значи. Ми смо горе доведени, командант је био Душко Јевић. Било је више тих...

Председник већа: Чега је био командант Душко Јевић?

Сведок Вељко Будимир: Целе наше јединице горе.

Председник већа: Целе јединице. Да ли је Душко Јевић увек издавао наређења и заповести?

Сведок Вељко Будимир: Па није он био увек ту.

Председник већа: Само моменат. Када он није ту, ко издаје заповести?

Сведок Вељко Будимир: Па било је тих, као Милидраговић, не знам шта су они по чину, њих више је ту било.

Председник већа: Да ли је Вама Милидраговић издавао заповести?

Сведок Вељко Будимир: Јесте, кад треба нека возила да се оправљају и то.

Председник већа: Да ли Вам је осим Милидраговић неко издавао заповести?

Сведок Вељко Будимир: Па јесте, Иконић тај, јесте.

Председник већа: Иконић и Милидраговић?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: А осим њих?

Сведок Вељко Будимир: Не, драли се јесу сви, али...

Председник већа: Али нису Вам наређивали?

Сведок Вељко Будимир: Нису.

Председник већа: Да ли то значи да је Ваш непосредни старешина био Недељко Милидраговић?

Сведок Вељко Будимир: Може да каже се тако, да.

Председник већа: Да ли јесте или ...?

Сведок Вељко Будимир: Госпођо ја не знам формацијски ко је мени био надређени, а ја знам ко ми је говорио шта да радим.

Председник већа: Ко Вам је говорио?

Сведок Вељко Будимир: Па прво је био Иконић коме сам ја, у чијем сам чети, воду био. А даље формацијски ко је био изнад њега, ја то не знам.

Председник већа: А испод њега?

Сведок Вељко Будимир: Испод њега није био нико, испод Иконића.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви били у одређеном воду?

Сведок Вељко Будимир: Други вод.

Председник већа: Ко је био командир другог вода?

Сведок Вељко Будимир: А нисмо ми то тако како Ви покушавате као војска да се то тачно зна ко је.

Председник већа: Молим Вас, немојте са мном тако разговарати, ја не покушавам ништа. Ја Вама ово питање постављам на основу исказа досад испитаних сведока који су се овде изјашњавали да су постојали водови и јасно су одредили колико водова и Ваш брат кад је испитан је рекао да је било водова. Ево ја Вас сада питам: да ли је Вама познато да су ове чете биле подељене на водове?

Сведок Вељко Будимир: Нормално, да.

Председник већа: Да ли Вам је познато ко су били командири водова? Логично је да је сваки вод морао да има свог старешину односно командира.

Сведок Вељко Будимир: Било је тих, како сада да се сетим, ми смо то звали неким те лепим, те лошим надимцима, било је...

Председник већа: Ево реците нам неки надимак.

Сведок Вељко Будимир: Јој сећам се једнога, ми смо га звали "Жваљо", извините на изразу и он је био командир једног вода, исто, носио је белу, ону шарену униформа.

Председник већа: Добро. За њега се сећате да је био командир вода, тај кога сте звали "Жваљо". А да ли се сећате да ли је Недељко Милидраговић био командир вода?

Сведок Вељко Будимир: Па јесте био.

Председник већа: Ког вода?

Сведок Вељко Будимир: Да ли је био мог да ли није, ја не знам, ја сам већином примао наређења за оправке за рад од њега, а обуку нам је вршио Иконић.

Председник већа: Да ли је Алекса Голијанин, кажете њега сте виђали, да ли је он био командир неког вода?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Није био командир вода?

Сведок Вељко Будимир: Није био.

Председник већа: Добро. Ваш брат се изјашњавао о томе, ево Вас питам: с ким сте били у соби?

Сведок Вељко Будимир: Ја и брат и још један дечко из Ваљева је био.

Председник већа: Да ли се сећате његовог имена?

Сведок Вељко Будимир: Не. Нешто је око струје.

Председник већа: Само моменат. Не сећате се, то је било моје питање. Да ли се сећате имена било ког припадника вашег вода, осим Вашег брата?

Сведок Вељко Будимир: Осталих припаданика? Сећам се.

Председник већа: Ево наведите нам нека имена који су били заједно са Вама у воду?

Сведок Вељко Будимир: Тај дечко који је био са нама у соби знам да је нешто око струје радио, показивао ми је неке ствари.

Председник већа: Добро, његовог имена се не сећате. Али оних којих се сећате.

Сведок Вељко Будимир: Био је неки Мрча Црногорац, знам неке гусле је свирао тамо, вамо, био је Алекса, како се каже, из Новог Сада.

Председник већа: Да ли се сећате његовог презимена?

Сведок Вељко Будимир: Био је Уча, био је Професор.

Председник већа: Само моменат. Уча и Професор то су два различита лица?

Сведок Вељко Будимир: Да, двојица су била.

Председник већа: Двојица су била. Да ли знате нешто о њима осим ових њихових надимака?

Сведок Вељко Будимир: Не госпођо, никад се више...

Председник већа: Одакле су они били?

Сведок Вељко Будимир: Не сећам се, не сећам се верујте.

Председник већа: Да ли је неко од њих овде међу присутнима, оптуженима?

Сведок Вељко Будимир: Не, ја никога не познам.

Председник већа: Не познајете?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Да ли Вам је познато, да ли сте некад чули за име Драгомир Паровић?

Сведок Вељко Будимир: Како?

Председник већа: Драгомир Паровић.

Сведок Вељко Будимир: Не сећам се. Сећам се неког Штакора, тако, ето. Извините, 24 године је прошло.

Председник већа: Само те надимке, не сећате се више имена ниједног? Да ли се сећате Батиница Миливоја?

Сведок Вељко Будимир: Верујте да не.

Председник већа: Да ли се сећате да су неког звали Аркан?

Сведок Вељко Будимир: Како?

Председник већа: Аркан.

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Не сећате се.

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Добро. Да ли се сећате тада када сте били у школи у Бјеловцу колико је још лица било са Вама? Кажете Ви сте били позадина и нисте ишли заједно са осталим припадницима вода, нисте ишли на извршење борбених задатака?

Сведок Вељко Будимир: Ми смо били мајстори, механичари.

Председник већа: Или војних задатака.

Сведок Вељко Будимир: Два аутобуса нас је дошло.

Председник већа: Два аутобуса?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Да је то била прва и друга чета или су само били припадници прве чете?

Сведок Вељко Будимир: Прва, ја мислим да је прва чета.

Председник већа: А да ли знате где је тада била друга чета?

Сведок Вељко Будимир: Остала горе.

Председник већа: Остала је горе. Добро. Да ли знате да ли су припадници осим Поточара, тог првог дана, да ли знате да ли су били ангажовани још на неком војном задатку, припадници прве чете који су били у школи у Бјеловцу?

Сведок Вељко Будимир: Не, не. Ја знам, били су доле.

Председник већа: Добро. После Поточара дакле они су све време били у школи у Бјеловцу?

Сведок Вељко Будимир: На спавање су долазили.

Председник већа: А где су били преко дана?

Сведок Вељко Будимир: Откуд ја то знам.

Председник већа: Па да ли сте видели када одлазе?

Сведок Вељко Будимир: Ми нисмо устајали са њима заједно, знате, је л` пошто смо ми увек долазили касно, имали смо своје задатке.

Председник већа: Да ли то значи да су они ноћу одлазили на извршење задатака?

Сведок Вељко Будимир: Не, не. Долазили су на спавање ту, кад смо ми били, били смо заједно на спавању.

Председник већа: Па добро ви када устајете ујутру ево кажете....

Сведок Вељко Будимир: Ја остајем дуже спавати пошто ми дођемо, кад смо дошли први пута је касно, ми остајемо спавати. Ја нисам ишао са јединицом, знате.

Председник већа: Добро. Да ли сте их било ког дана осим ноћу, да ли сте их виђали ту у школи у Бјеловцу, 12.,13., 14.?

Сведок Вељко Будимир: Преко дана није било никога, ту само кувари и тако то, не.

Председник већа: Ви и кувари?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: А оптужени Недељко Милидраговић, када сте њега виђали?

Сведок Вељко Будимир: Па он је ту, дође, оде, кад је био са нама око тих возила, знате.

Председник већа: И колико се задржавао када дође?

Сведок Вељко Будимир: Доносили су гориво и то.

Председник већа: Колико се задржи када дође?

Сведок Вељко Будимир: Па шта ја знам, пола сата отприлике, ту, није ништа дуго, пола сата, осим кад смо сипали гориво, то знам, ту је помагао, ту смо задржавали се и кренули.

Председник већа: Добро. Реците ми да ли се сада сећате, Ви кажете да сте тог дана 13. увече кренули за Јању?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Ваш брат тврди да сте Ви кренули 14. ујутру?

Сведок Вељко Будимир: Ја знам да смо ишли госпођо судија дан за дан.

Председник већа: Добро, реците нам тог дана када сте кренули за Јању, да ли сте тог дана видели Недељка Милидраговића?

Сведок Вељко Будимир: Доносио нам је дјелове, то је други транспортер кад смо оправљали.

Председник већа: Ви тврдите да је то било ког датума?

Сведок Вељко Будимир: Други, други дан после, значи први дан смо ушли 12., Петровдан, одвезли, следећи дан смо оправљали други транспортер.

Председник већа: То значи 13.?

Сведок Вељко Будимир: 13.

Председник већа: Да је 13. долазио Недељко Милидраговић?

Сведок Вељко Будимир: И командант Јевић.

Председник већа: Када? Када је то било да ли у јутарњим сатима?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, не, поподне, док смо ми њега оправљали, врућина је била.

Председник већа: И увече сте кренули за Јању?

Сведок Вељко Будимир: И увече смо кренули.

Председник већа: И вратили сте се 14. поподне. То значи да је Недељко Милидраговић с вама био од 13. увече до 14. поподне? Да ли Ви то тврдите?

Сведок Вељко Будимир: Цело време је био са нама, на путу и на возилима, то тврдим.

Председник већа: Ја Вас питам за датуме.

Сведок Вељко Будимир: Ја сам Вам рекао.

Председник већа: Добро. Дакле, не сећате се имена ниједног другог војника?

Сведок Вељко Будимир: Па можда да је више времена можда бих се сетио некога, то је то отприлике.

Председник већа: Не сећате се имена ниједног другог војника, не знате на којим је војним задацима војска била тог дана, односно припадници чете и припадници вода којима сте Ви припадали?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Да ли сте касније чули?

Сведок Вељко Будимир: Молим?

Председник већа: Да ли сте то чули касније где су били тих дана?

Сведок Вељко Будимир: Да, да.

Председник већа: Е опишите нам шта сте касније чули. Где су били?

Сведок Вељко Будимир: Чуло се, шта ја знам, горе, ишли су први дан, шта ја знам, била је та примопредаја горе, ваљда у Сребреници.

Председник већа: Каква примопредаја?

Сведок Вељко Будимир: Па они су шта ја знам, транспортовани су ваљда возилима за Тузлу, Жепу, где ли, не знам ни ја, тако је нека прича била. Товарено је то у возила, у камионе, аутобусе и горе је била наша јединица распоређена.

Председник већа: Где је била распоређена?

Сведок Вељко Будимир: У Сребреници.

Председник већа: У Сребреници, добро. Да ли знате још неки задатак где су били распоређени?

Сведок Вељко Будимир: Не знам више ја.

Председник већа: Ваш брат је помињао ливаду односно путни правац Коњевић Поље – Кравица, путну комуникацију.

Сведок Вељко Будимир: Шта је он помињао, шта он зна, ја не знам.

Председник већа: Да ли сте ви били стално заједно, Ви и Ваш брат?

Сведок Вељко Будимир: Јесмо, али ми никада нисмо били тамо.

Председник већа: Да ли сте се једног момента одвајали, били на другачијим задацима?

Сведок Вељко Будимир: Не, нон стоп смо ми били заједно.

Председник већа: Нон стоп сте били заједно. Ваш брат тврди да је његов командир вода био Недељко Милидраговић.

Сведок Вељко Будимир: Ја Вам кажем ја не знам ту тачну структуру како је то било. Он је нама комондовао кад је требало, издавао је наредбе.

Председник већа: Ово Вас питам да видим да ли сте били уопште у истом воду. Ви тврдите да не знате....

Сведок Вељко Будимир: Па јесмо били.

Председник већа: Онда значи да је и Вама био Недељко Милидраговић. Да ли је то тачно или није тачно?

Сведок Вељко Будимир: Може да се каже, да.

Председник већа: Може да се каже, добро. Дакле, Вама није познато, Ваш брат каже да је чуо да је Ваш вод обезбеђивао путну комуникацију Коњевић Поље и да су били код неке штале у којој су били заробљени Муслимани?

Сведок Вељко Будимир: Ја сам то чуо, је л` то истина, је л` то није...

Председник већа: Добро. Ево реците шта сте Ви то чули?

Сведок Вељко Будимир: Па што су чули сви, да су наши били тамо распоређени, да су ...

Председник већа: Где тачно?

Сведок Вељко Будимир: Па ту на тој комуникацији Коњевић Поље, шта ја знам, да су ови што су се предавали да су изводили на пут, спроводили даље куд треба и тако.

Председник већа: Где су их спроводили да ли сте то чули?

Сведок Вељко Будимир: Не, не. Њихово је било да ко се преда да се скупи то, то је много ваљда тих излазило који су се предавали, да их скупе и шта ја знам где је то слано даље, на испитивање...

Председник већа: Добро. Да ли сте чули још нешто?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Ништа друго нисте чули. Да ли сте чули да су неки људи убијени тих дана?

Сведок Вељко Будимир: Тад не, последије сам чуо овамо.

Председник већа: Шта сте чули после и где сте чули?

Сведок Вељко Будимир: Кад сам се вратио кући, чуло се као наводно шта се прича тамо да су побијени и то. Док сам био тамо сигурно ...

Председник већа: Шта сте чули ко је побијен?

Сведок Вељко Будимир: Да су муслимански заробљеници побијени.

Председник већа: Где?

Сведок Вељко Будимир: У тој наводно штали, у Коњевић Пољу.

Председник већа: У штали у Коњевић Пољу?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Председник већа: Ви нисте били код те штале?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Ваш брат да ли је био?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Добро. Да ли сте виђали оптуженог Недељка Милидраговића након ових ратних збивања?

Сведок Вељко Будимир: Два пута.

Председник већа: Када сте га видели и где?

Сведок Вељко Будимир: Дошао је мени кући негде после рата, то је негде било после неколико времена дошао је. Слабо сам ја кући госпођо, ја кући будем дан, два у месец дана.

Председник већа: Добро.

Сведок Вељко Будимир: Два пута смо се ми видели.

Председник већа: Добро. Којим поводом сте се видели?

Сведок Вељко Будимир: Другарски.

Председник већа: Да ли то значи да сте ви другови?

Сведок Вељко Будимир: Не, навратио је човек, звао је, ја сам се потрефио кући, упознали се, оно испричали се, евоцирали успомене, ето.

Председник већа: Где је навратио кући, код Вас?

Сведок Вељко Будимир: Код мене у Сопот.

Председник већа: У Сопот. Добро, да ли Вам је тада рекао који је разлог његовог доласка?

Сведок Вељко Будимир: Не, први пут не, други пут је рекао да ће бити неких испитивања, проблема и тако. Да ли би ми пристали да будемо сведоци.

Председник већа: Да ли се сећате када је то било?

Сведок Вељко Будимир: Давно је то било, не сећам се.

Председник већа: Пре више година или ..?

Сведок Вељко Будимир: Да, да. И били смо, били смо...

Председник већа: Да ли Вам је рекао да је био у неком притвору?

Сведок Вељко Будимир: Па то сви знају, било је на вестима.

Председник већа: Да ли Вам је он тада рекао када је дошао код Вас?

Сведок Вељко Будимир: Први пут није био у притвору.

Председник већа: Није. Дакле то је било пре његовог хапшења?

Сведок Вељко Будимир: Први пут је било после рата, други пут је било после хапшења, ја мислим.

Председник већа: А први пут је после рата био код Вас?

Сведок Вељко Будимир: После рата.

Председник већа: Добро. Да ли сте тада причали о овим догађајима?

Сведок Вељко Будимир: Причали о свему.

Председник већа: Ја Вас питам о овим догађајима.

Сведок Вељко Будимир: Нисмо тако, знате кад се сретнете са неким после дуго времена: како си, где си, како је ово, како је оно.

Председник већа: Добро. По повратку на Јахорину где сте Ви били распоређени даље?

Сведок Вељко Будимир: Поново смо се вратили у своју јединицу горе.

Председник већа: У своју јединицу, добро. Да ли има неко неко накнадно питање. Изволите Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани суде ја бих хтио да неке ствари мало уобличим.

Председник већа: Милидраговићу, то можете у завршној речи.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ево постављам питање...

Председник већа: Само моменат, то можете у завршној речи да уобличите и анализирате све исказе, сада можете да поставите питање. Изволите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Молим Вас господине сведоче, само пар питања да Вам поставим. Овде је нејасно. Ви сте били у служби одржавања је ли тако?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Молим Вас, јесте ли Ви имали једног старјешину, који је Вама наређивао или су наређивали и остали?

Председник већа: Изјаснио се. Одбија се одговор на ово питање, обзиром да сам ја поставила више питања у односу на ове околности, да се сведок о томе детаљно изјаснио.

Оптужени Недељко Милидраговић: Овде је опет нејасно остало неке ствари, поштовани суде. Овде се упорно свједок...

Председник већа: Не може више пута да се постави исто питање, на то сам прошли опоменула оног другог заменика Тужилаштва за ратне злочине.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро, нећу. Ево једно питање. Ви сте били на нивоу јединице горе одређени за одржавање возила?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Јесте ли то радили?

Сведок Вељко Будимир: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Јесте ли радили возила само у јединици и технику или је још било неких мјеста од приватних аута до осталих да сте радили?

Сведок Вељко Будимир: Јесмо, свима смо радили. И приватним и свима.

Оптужени Недељко Милидраговић: Значи наша јединица, којој сте Ви припадали и је ли још била нека специјална бригада у неком ту, јесте ли ту морали ићи да радите?

Сведок Вељко Будимир: Не, не, само око наше јединице и ових лица која су била у јединици, мењали смо кочнице, ово, оно, на приватним возилима.

Оптужени Недељко Милидраговић: Е, сад сам то хтио питати. Јесте ли радили само приватна возила, односно службена возила и осим службених и приватна возила?

Сведок Вељко Будимир: И приватна и службена.

Председник већа: Милидраговићу, ми не утврђујемо овде, не води се поступак за кривично дело прекорачење или злоупотреба положаја, него ратни злочин. Није битно шта је радио и чија возила је поправљао, битно је када Ви нисте били присутни у близини места где се одиграо овај догађај, односно где су вршена убиства.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани суде, ја сам хтео само да дам...

Председник већа: И то је одлучна чињеница која се овде утврђује.

Оптужени Недељко Милидраговић: У реду, немам питања.

Председник већа: Можете се вратити на Ваше место. Да ли неко још има питања? Изволите, бранилац Лазаревић.

Адвокат Александар Лазаревић: Само једно питање. Сведоче, Вама је председница суда предочавала одређене чињенице које је Ваш брат сведочио, упознавала Вас са неким детаљима и питала Вас је шта је тачно у вези датума оно што Ваш брат каже или оно што Ви говорите. Транскрипт са претходног рочишта, страна

10. Ваш брат је сведочећи пред овим судом рекао да сте тај први транспортер пребацили у Зворник 11. увече, то пише....

Председник већа: Браниоче, ја ћу морати да Вас прекинем, само моменат, управо зато што је он био неодређен у том првом делу изјашњавајући се неометано. Њему су постављана питања и погледајте страну 30 и 31 транскрипта са записника са главног претреса одржаног 09.04.2019. године. На страни 31 више пута је постављено питање и он се децидно изјаснио и када су устали и који је то био дан и у колико сати су они устали, који је то био дан и када су први пут тога јутра видели оптуженог Недељка Милидраговића. И погледајте страну 29 претходну, тако да управо због тих нејасноћа та питања су касније постављена да се ове чињенице разјасне. Тако да не предочавате само, ја сам предочила оно што је...

Адвокат Александар Лазаревић: Ако је суд задовољан да је то било 12. и ја сам задовољан.

Председник већа: Нема суд шта да буде задовољан, суд цени све исказе и цени све наводе странака, оне чињенице које потврђује више доказа биће свакако прихваћене од стране суда, у које је суд потпуно уверен, оне које немају потврду и упориште у другим доказима, неће, тако да ће то суд ценити.

Адвокат Александар Лазаревић: Биће то херкулијански посао. Немам онда питања, хвала.

Председник већа: Немате других питања. Да ли захтевате накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес?

Сведок Вељко Будимир: Не.

Председник већа: Не захтевате.

Констатује се да сведок не захтева накнаду трошкова за долазак на данашњи претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

На основу члана 384 став 3 ЗКП-а опозива се решење о новчаном кажњавању сведока Вељка Будимира К По2 број3/2017 од 19.03.2019. године.

Надам сте да нисте платили ових 50.000,00 што сте кажњени?

Сведок Вељко Будимир: Није стигло.

Председник већа: Добро. Ово решење је било да се Ви принудите да дођете на главни претрес, уосталом то је Ваша грађанска дужност. Ви нисте поступили, нисте дошли на позив суда, зато сте били кажњени, али суд има могућност да ово решење, само да Вам објасним, да стави ван снаге, тако да је ово решење стављено ван снаге.

Сведок Вељко Будимир: Хвала.

Председник већа: Нема потребе да по решењу које сте добили платите овај износ, с обзиром да сте испитани.

Можете да се удаљите.

Да ли можемо сведока да отпустимо из заседања?

Можете да се удаљите.

Сведок Вељко Будимир: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Златка Бошкића.

Није дошао Златко Бошкић? Ја сам обавештена да је приступио. Он је уредно позван. Нема другог сведока, добро, онда смо погрешно обавештени.

Констатује се да је суд накнадно обавештен да сведок Златко Бошкић који је уредно примио позив није приступио на главни претрес.

Сведок Бошкић је у Словенији, добро.

Обзиром да смо ми испитали овог сведока који је приступио, да смо за наредни претрес одредили испитивање сведока путем видеоконференцијске везе који се налазе на издржавању казне затвора, преко видео линка, ми ћемо данашњи претрес завршити, а наставићемо као што је то одређено 20.05., на претходном претресу, испитивањем сведока Душана Јевића и Мендељева Ђурића. Само моменат, нема потребе да зовемо неке друге сведоке, мислим да је сасвим довољно, ова два сведока су веома важна, осим тога испитивање се врши путем видеоконференцијске везе.

Тужиоче, на претходном претресу су браници, сачекајте браниоци, истакли низ примедби у односу на записнике, писане доказе који су изведени, записнике. Ми смо накнадном провером утврдили да је и на припремном рочишту донета одлука да се изврши увид у достављени пропратни акт, ви сте то и предложили у оптужници и ми ћемо сада извршити увид у пропратни акт уз који је достављена наведена документација.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у:

Пропратни акт Тужилаштва – Тужитељства БиХ број ТЕ200КТПОМ00010603-15 од 14.07.2015. године о достављеној документацији о

ексхумацијама масовних гробница које се доводе у везу са погубљењима у земљорадничкој задрузи "Кравица" дана 13. и 14.07.1995. године и то 6 ЦД-ова који су уз овај пропратни акт достављени.

Дакле, ови записници се налазе на овим ЦД-овима, а постоји 5 записника за које је указано да немају потписе. У односу на ове доказе дакле морају бити достављени записници који би били релевантни доказ.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Дозволите само.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Поштовани суде заменик тужиоца Бруно Векарић. Примедбе колега адвоката Вишњића и господина Петронијевића била је оправдана у смислу записника о ексхумацији Кантоналног тужилаштва за локалитет "Залазје 4", то је недостаје и заиста није оверено и тражили смо и у међувремену ће нам бити достављено то у исправној форми да тако кажем. А други записник је о ексхумацији Кантоналног тужилаштва у Тузли локалитет "Зелени Јадар 8", е та два записника нису у оквиру ових шест ЦД-ова који су оверени од стране босанског тужилаштва, њиховим печатом и потписом, од 14.07.2015. године, те смо тражили од колега из босанског тужилаштва да нам исте овере и доставе тако оверене.

Председник већа: Добро. Дакле, јасно је да су ови записници, ови остали достављени од стране Тужилаштва БиХ, ево имате, само подигните, тужилац Ибро Булић.

Заменик тужиоца за ратне злочине, Бруно Векарић: Ибро Булић, јесте.

Председник већа: Јесте. Добро, нешто сте коментарисали, није битно.

Дакле ми смо одредили ко ће бити испитан на наредном претресу. Ви сте хтели нешто браниоче Лазаревићу, изволите.

Адвокат Александар Лазаревић: Да, ово је врло важна ствар, ја бих молио суд да искључи јавност, да оно што ћу сад говорити буде на затвореном.

Председник већа: Да искључи јавност? Ви морате прво суду да доставите о чему се ради да би суд донео одлуку да ли је потребно искључење јавности. Само моменат. Ви знате да Закон о кривичном поступку прописује кад јавност може бити искључена. Ми у овом моменту не можемо знати.

Адвокат Александар Лазаревић: Ево ја ћу вам рећи.

Председник већа: Ви доставите то, не морате пред јавношћу, доставите то што желите да се изведе у нејавном делу главног претреса. Веће ће извршити увид у то, и донећемо одлуку.

Адвокат Александар Лазаревић: Госпођо председнице, није ово изношење никаквих доказа нити било шта у том смислу да је потребно да се то...ради се врло, врло важним процесним стварима које су везане за предстојећи главни претрес, а тиче

се Закона о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине и одређених рестрикција које овај Закон познаје, за које ја као савестан човек морам да скренем пажњу суду да не би ушли у проблеме.

Председник већа: Односи се на испитивање сведока на наредном претресу?

Адвокат Александар Лазаревић: Да, да.

Председник већа: Доставићете тај поднесак под ознаком....

Адвокат Александар Лазаревић: Значи, написаћу поднесак, поверљив - ex parte.

Председник већа: Е тако.

Адвокат Александар Лазаревић: Тако ћу да доставити, биће Вам све...

Председник већа: И доставићете одмах након овог претреса да би веће извршило увид.

Адвокат Александар Лазаревић: Биће Вам све јасно.

Председник већа: Јер ми у овом моменту немамо чињенице на основу којих бисмо могли да донесемо одлуку о искључењу јавности.

Оно што бих још додала, добила сам неке поднеске, достављени су суду ван главног претреса. Ја сам више пута указивала да се то не чини, јер сви доказни предлози и примедбе износе се на главном претресу, као што је свима вама познато, сви сте ви овде искусни адвокати и нема потребе да се суд оптерећује непотребним поднесцима, писањима ван главног претреса. Адвокат Рајко Јелушић. Јелушићу, Ви сте сада адвокат по службеној дужности. Суд је дужан да Вам исплати сваки нужни, неопходни образложени поднесак, а ове поднеске ја не сматрам нужним и неопходним, ето само да то знате, и остали браниоци по службеној дужности. Ви овде указујете неке примедбе на вођење поступка, указујете примедбе на испитивање заштићеног сведока, захтевате да се прибави неки његов исказ. Сви предлози могу да се изнесу само на главном претресу, и сви предлози који су изнети ван главног претреса ни на који начин суд не обавезују. Дакле, ја о овоме не морам да одлучим, то не би представљамо битну повреду као што сами то добро знате. Осим тога у једном од поднесака, више поднесака сте поднели, у неком од поднесака Ви износите неке примедбе на изведене доказе. После сваког изведеног доказа ја поставим питање да ли неко има примедби и да ли неко има питања. Ви се нисте јављали апсолутно и немојте писати ван претреса. Ви ако сматрате да то треба може, али за те поднеске суд не може да Вам исплати накнаду, обзиром да ти поднесци нису неопходни, јер све то можете и треба да урадите на главном претресу.

Достављен је неки заједнички поднесак адвоката, такође се односи на примедбе, да адвокатима није омогућен увид у налаз и мишљење вештака о психичком стању оптуженог Паровић Драгомира пре него што су испитани заштићени сведоци, то је већ разматрано и заиста мислим да није било потребе ни за тим поднеском и мислим да на претресу нема потребе те поднеске да разматрамо, а све оно што ви налазите, што

сматрате да треба да истакнете као примедбу, уколико буде потребе за жалбом, ви ћете то евентуално истицати у жалби, указивати као битне повреде да је повређено право окривљених, као што адвокат Јелушић наводи, али у овом моменту не и ван претреса не.

Дакле, обзиром да овај други сведок није приступио, ми ћемо њега звати на неки од наредних претреса, када ћемо звати остале сведоке предложене од стране одбране, а за наредни претрес сасвим је довољно ова два сведока које смо одредили. Да ли ће бити јавни или нејавни претрес, то ћемо одлучити по достављању поднеска.

Изволите браниоче Бобот.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем судија. Управо у вези овог сведока Бошкић Златка, то је био доказни предлог бранилаца, то је одбрана оптуженог Миливоја Батинице, ја сам значи хтео да обавестим суд да је он уредно позван, да се он нама јавио, да смо ми са њим били у комуникацији, да је он нама саопштио да се лично не осећа добро, да не би желео да сведочи, да не жели уопште да се сећа ни да се присећа тог периода, ни детаља и из тог разлога ми повлачимо предлог, одустајемо од предлога за испитивање, тако да то сам хтео процесно да забележимо. Хвала.

Председник већа: Добро, захваљујем се.

Констатује се бранилац оптуженог Батиница Миливоја, адвокат Крсто Бобот изјављује да браниоци оптуженог Батиница Миливоја, адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић одустају од доказног предлога да се на главном претресу у својству сведока испита Златко Бошкић.

Добро. Дакле, у односу на остало све је речено, претрес као што је и наведено, наставиће се

20. маја у 09 и 30, судница број 2.

Изволите. Изволите Јелушићу. Немојте само реплику, немамо времена за то, нити има потребе за тим.

Адвокат Рајко Јелушић: Па не, није реплика у питању. Оно што сам ја предложио у последњем поднеску од 16.04.2019. године заправо је на главном претресу још прошле године предложио колега Вишњић, а односи се на прибављање записника о испитивању заштићеног сведока "302". Ви до данас нисте....

Председник већа: Имате у спису, транскрипт о испитивању свих сведока.

Адвокат Рајко Јелушић: Не, ради се о прибављању записника о његовом испитивању од стране Тужилаштва Босне и Херцеговине и Суда за ратне злочине.

Председник већа: Молим Вас, то је доказ у другом предмету, друге државе. Само моменат. Ако Ви сматрате да је то потребно да предложете уопште, само размислите, Ви можете то предложити на неком од наредних претреса, по изјашњењу тужиоца, суд ће одлучити о Вашем предлогу.

Адвокат Рајко Јелушић: То је предложено.

Председник већа: Да, али Вам кажем, то значи морате на претресу, и то је Вама јасно, јер је потребно да се тужилац изјасни, немојте доказне предлоге писати у поднесцима и достављати ван рочишта, јер то морате поновити и на претресу, а суд не може да Вам плати за тај поднесак који ћете Ви вероватно захтевати, за који ћете захтевати исплату, јер сте дужни да то предложите на претресу, а не у поднеску. Само Вас упозоравам, да не буде после нејасноћа зашто Вам није исплаћено, као што смо раније имали...

Адвокат Рајко Јелушић: Не тражим да ми буде исплаћено, али тражим да ме саслушате. Тада када је колега Вишњић предложио на претресу и то је наравно у транскрипту, тада сам се и ја јавио за реч да подржим тај предлог, да предложим то исто, Ви ми то нисте дозволили и због тога сам ја онај поднесак поднео.

Председник већа: Нема потребе, увек можете на претресу да се јавите и увек ће сваком, само моменат, као што је то и до сада било, бити омогућено да изнесе доказне предлоге и да се изјасни о свему што сматра да је потребно и на сваки изведени доказ могу да се изнесу примедбу, након извођења тог доказа нема потребе поднеском.

Довршено у 15 и 48.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА